

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

5. Dicite filiæ Sion: Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super
asmam & pullum filium subiugalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

fos esse, aut nimis asperè ac durè loquutos. Hæc ille lib. 3. cap. 4. num. 38. Institut. Non igitur de satisfactio- nibus garrunt Papistæ, sed tota garrit Antiquitas, nisi & veteres omnes Papistas esse velit: quod li- benter amplectimur, quia & verum est.

IN MATTHÆI CAP. 21.

5. Dicite filie Sion: Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam & pullum filium subiugalis.

Christi
introitus
in die Pal-
marum.

HIC Christi in Hierosolymam ingressus toti reliquæ eius vitæ inusitatus, ab om- nibus 4. Evangelistis commemoratus, & à Propheta Zacharia specialiter prædictus, ali- quam explicationem magis accuratam merito de- siderat. Causæ eius variæ fuerunt. Primùm, vt spe- cimen quoddam regni sui daret, etiã circa huius mundi honores. Tametsi enim aino insidens & à pauperulis comitatus, *ridiculâ pompam*, vt impius Calvinus eam vocat, præbuisse videatur; tamen ipsa inequitatio insolita, animal cui infedit, & via ipsa instrata, ramorû gestatio, totius populi fau- lta acclamatio, eorum qui in ciuitate erant occur- sus frequens, diuinæ voces acclamantis populi, principum populi turbatio, magnificum & rega- le aliquid præferbant. Altera causa erat exilti- mationis, quam de illo plerique habebant quod verus Melsias esset, publica testificatio. Dicebat enim populus: *Hic est Iesus Propheta à Nazareth Ga- lilææ. Et omnis turba laudabat Deum voce magna super om- nibus quas viderat virtutibus. Tunc quoque testimonium perhibebat ei (id est, magnificè eum prædicabat) tur- ba que erat cum eo, quando Lazarum vocauit de monumento, & suscitauit eum à mortuis.* Tertia causa esse potest,

Ioan. 12.

vt ipsis Iudeis in iudicium & testimonium maius fieret, quod quem tam paucis ante diebus tanto honore dignum existimassent, paulo post crucifigendum esse vna voce clamauerunt. Quarta causa, quia illo eodem die post passionem à morte resurgens, gloriam suam & regnum immarcescibile aspiciaturus esset. Quinta, vt figuram veterem impleret, secundum quam agnus 14. die Lunae immolandus, decima Lunae (quae hic dies erat) in domum patris familias solemniter introducendus erat, & futurae immolationi praesto seruandus. Sexta esse potest ad aliam figuram implendam, quia decima mensis primi quae hic dies erat, Iosue terram promissionis ingressus est, & decima quarta sequenti solempne Pascha immolauit. Exod. 12.
Iosue 4.
& 5.

Ad litteram quod attinet, valde norandum quod Matthaeus duas prophetias coniungit, quod non aduertens Caluinus, aliud ineptum quid somniauit. Nam prima illa verba, *Dicite filiae Sion*, apud Esa. cap. 62. leguntur hoc modo: *Dicite filiae Sion: ecce saluator tuus venit, ecce merces eius cum eo, et opus eius coram illo.* Quae propheta vt Iudaeis notissima & gratissima adiungitur alteri prophetae ex Zacharia dicente: *Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, &c.* quae tanquam ignobilis & despicibilis, minus erat Iudaeis grata. Eodem modo Marc. 1. duae prophetiae simul iunguntur similem ob causam. Nam post illa verba, *Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem meam, &c.* Mal. 3. quae celeberrima erat apud Iudeos propheta, adiungit Marcus, *Vox clamantis in deserto, &c.* Isai. 40. vt videlicet intelligerent Angelum illum, de quo loquitur Malachias, esse hanc vocem clamantis in deserto de qua loquitur Esaias. Sic vt hoc loco intelligerent Iudaei, Regem venientem super asinam pauperem ac mansuetam, eundem esse

esse de quo Esaias dixit, *Ecce venit Saluator tuus*, &c. alterius prophetiæ principium attextit Matthæus. Quod autem Propheta dicit, *Sedens super asinam & pullum filium subiugalis*, aliqui interpretes, quos Calvinus sequitur, existimant per Synecdochen dictum, ut duorum nomine vnum intelligatur, & ut ait in hunc locum Beza, equitat cum tribus equis qui non nisi super vnum equitat, quia plures sequuntur. Hoc illis probabilius videtur, quia ceteri Evangelistæ non nisi super pullum Dominum equitasse narrant, & improbable videatur, quod in tam paruo itinere diuersis animalibus insederit. Nam allegoriã quod asina subiugalis Iudæos iugo legis assuetos, pullus verò gentilem populum indomitum significet, ut Christus vtriusque Saluator vtrique animali insederit, tanquam ridiculam subsannat Calvinus. Sed vtrique animali Dominum insedisse, verba Matthæi & Prophetæ manifestè docent, qui de vtroque manifestè loquuntur, & Matthæus imprimis qui ait. *Adduxerunt asinam & pullum, & imposuerunt super eos vestimenta sua, & desuper eum sedere fecerunt. Quum itaque vtrumque animal stratum esset, vtrique insedisse dubitandum non est. Quare hunc sensum sequitur Chryl. hom. 65. in Ioan. Theophyl. in hunc locum, & alij multi. Quod autem aliqui Zachariæ verba sic exponunt, ut non asinam sed asinum legant, quia vox hebræa אֲשֵׁרָא masculini generis est, & sensus sit, super asinum & pullum, id est, natura asinum, ætate pullum, falluntur haud dubie. Nam 2. Reg. 19. eadem vox in feminino reperitur: & apud hebræos nominibus animalium commune hoc est, ut & maribus & feminis dentur, sicut vox græca ὄνος vtrique sexui communis est. Sed omnem dubitationem tollit quod Matth. difertissimè de duobus*

bus loquitur, *Inuenietis asinam alligatam, & pullum cum ea, & iterum, Adduxerunt asinam & pullum.* Cùm ergo duo essent, fœminam non marem fuisse ex eo patet, quòd pullus asinæ non patrem sed matrem sequatur. Quòd cæteri tres Euangelistæ non nisi pulli mentionem fecerint, id eò factum videtur, quia propter gentiles illi sua Euangelia scripserunt, sicut propter hebræos Matthæus; vel quia potissimum & diutius pullo insederit, eique insidens Hierosolymam ingressus fuerit. Narrationi autem Matthæi, quæ vera quoque esse debet, hoc nihil repugnat, quum frequens hoc Euangelisti sit, vt de eodem Christi factò alius plenius alius breuius scribat. Vide August. de consensu Euangelist. lib. 2. cap. 66. Vtrique porro animali in tam breui via insedit, nō fatigationis sed mysterij causa, de quo iã diximus. Cuius sanè mysterij in vtroque animali significati, vtcunq; id Calvinus simplici negatione reiiciat, grauissimi testes sunt Iustinus Martyr in Dialogo cū Tryphone, Origenes tract. 14. in Matth. Hieron. in hunc locū. Ambros. lib. 9. in Lucam: August. cōtra Faustum lib. 12. cap. 42. & alij ferè veteres omnes. Notandum autem contra Iudeorum hodie vsque incredulitatem, quòd hanc prophetiam Zachariæ post eam à Christo rã manifestè impletã Iudæi in suis synagogis, vbi per sabbata Scripturæ leguntur, nunquã legere voluerint: quod in plena concione corã 200. & amplius Iudæis Dom. Andreas ex Iudeo Rabbino Christianus factus, & diebus sabbatinis in vrbe Roma Iudæis ex superiore loco veteres Scripturas explicãs, me audiẽte, illis exprobrauit. Quorũ impietati patrocinatur Calvinus, qui hæc omnia de pullo, & asina, Prophetã metaphoricè loquutũ affirmat de contemptibili Christi specie.

Iudeorũ perfidia.

In comment. in Zachar. cap. 9.

